

Dombherre på boet i en syrenbuske i Västerås. Foto Kjell LINDBERG.

Preciserade uppgifter om illerns nordgräns är sällsynta; i Norstedts »Svenska Däggdjur» anges att illern bör finnas även i jordbruksstrakter upp mot Uppland.

Red.

Domherre som häckfågel inne i stad. Den 1.6. 1954 meddelade en kamrat, KJELL LINDBERG, att ett domherrpar börjat bygga i en syrenbuske på en villatomt på Jakobsberg i Västerås. Arten besöker alltid trakten under vintertiderna, men brukar ganska tidigt försvinna. Emellertid såg jag denna vår några domherrar tämligen sent. Det fanns dock anledning att ställa sig tvivlande till fyndet. Vid ett besök visade sig emellertid bestämningen fullt korrekt. Den första anatsen till boet, en formlos rishög, låg i en klyka nära toppen av en två meter hög syren. Busken växer vid en grusgång, som begagnades under hela ruvningstiden. Några domherrar observerades ej vid detta första besök. Följande dag såg jag en domherre (♂) i en plommonhäck på en tomt ungefär 200 m från boplatsen. Min kamrat såg fåglarna fortsätta med bo-

bygget, och den 3.6. hade rishögen tagit form av ett bo. KJELL LINDBERG har gjort följande anteckningar och tagit vidstående fotografi.

Den 6.6. lades troligen första ägget; den 24.6. kläcktes de fem äggen. Honan låg fortfarande i boet. Hanen kom ibland med föda och delade med sig åt honan, varefter de tillsammans matade ungarerna. Fågglarna tog några gånger frön från en syrenbuske intill. Den 2.7. ringmärktes ungarerna. I augusti undersöktes och mättes boet. Det visade sig vara betydligt större än de domherrebon jag tidigare sett. Balens djup och diameter uppmättes till 4 och 8 cm, och motsvarande siffror för hela boet var 9, resp. 20 cm. Boet bestod nästan helt av kvistar av kaprifol, de grövsta 2 mm i diameter, samt några tunna björkkvistar. Balen bestod av klängen av bl. a. *Clematis* samt här. Detta domherrepars biotopol får väl anses så unikt, att fyndet förtjänar att publiceras. Domherrens häckar ju annars helst i ungranar och enar i skogarna. På häckningsplatsen är den mycket tystlåten och skygg — vanor, som den även behåller vid boet inne i Västerås. Någon gång lär domherren ha anträffats häckande i smågranar i parker och planteringar, men någon uppgift om häckning i parklövtred har jag ej funnit i någon svensk fågelbok. Det bör dock nämnas, att domherren på kontinenten häckat i parker, i barrsål som i lövtred, och att detta förhållande rycks vara det naturligaste i England.

Västerås den 21.8. 1954.

Ingvar Norlin.

Turkduva i Landskrona. Den 16.2. 1954 iakttog underreknad en turkduva (*Streptopelia decaocto*) på stranden till stadens fågeldamm. Vid tillfället rädde stark kyla (ca 7 grader C). Duvan satt på marken och plockade majs, vilken var utströdd åt fåglarna i dammen. Denna duva iaktogs sedan ensam fram till den 31.3., då ännu en duva sågs tillsammans med den första. Detta par observerades i sin tur nästan dagligen i ungefär en månad. Sedan den 28.4. har emellertid ingen turkduva observerats, och inte heller kunde det fastslås om häckning ägde rum.

Landskrona den 5.10. 1954.

Kjell Olsson.

Härfågel i Tierp, Uppland. En härfågel (*Upupa e. ephops*) har i höst en tid uppehållit sig kring en bondgård i Svanby, Tierps socken, Uppsala län. Fågeln, som första gången observerades den 7 oktober, har med förkärlek vistats utanför mangårdsbyggnaden, varför man från fönstren haft goda möjligheter att se den plocka mask. Sista dagen den observerades var den 13 oktober.

Tierp den 22.10. 1954.

N. Alinder.